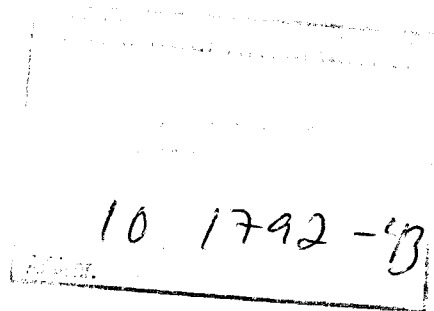

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Også sendt pr. e-post til postmottak@fin.dep.no

Deres ref: 10/1792
SL IFJ/rla

Vår ref: 103576/v1

Saksbehandler: Trude Hafslund
th@advokatforeningen.no
T +47 22 03 50 61

26.11.2010

Høringsuttalelse - endringer i Skattefunn

1. Innledning

Vi viser til departementets høringsbrev av 24. september 2010 vedrørende ovennevnte høring.

Det er en prioritert oppgave for Advokatforeningen å drive rettspolitisk arbeid gjennom høringsuttalelser. Advokatforeningen har derfor en rekke lovutvalg inndelt etter fagområder. I våre lovutvalg sitter advokater med særskilte kunnskaper innenfor det aktuelle fagfelt og hvert lovutvalg består av advokater med ulik erfaringsbakgrunn og kompetanse innenfor fagområdet. Arbeidet i lovutvalgene er frivillig og ulønnet.

Advokatforeningen ser det som sin oppgave å være en uavhengig høringsinstans med fokus på rettsikkerhet og på kvaliteten av den foreslåtte lovgivningen.

I saker som angår advokaters rammevilkår vil imidlertid regelendringen også bli vurdert opp mot advokatbransjens interesser. Det vil i disse tilfellene bli opplyst at vi uttaler oss som en berørt bransjeorganisasjon og ikke som et uavhengig ekspertorgan. Årsaken til at vi sondrer mellom disse rollene er at vi ønsker å opprettholde og videreutvikle den troverdighet Advokatforeningen har som et uavhengig og upolitisk ekspertorgan i lovgivningsprosessen.

I den foreliggende sak uttaler Advokatforeningen seg som ekspertorgan. Saken er forelagt lovutvalget for skatterett. Lovutvalget består av Bettina Banoun (leder), Finn Eide, Johan Kiær Engelschiøn, Mons Alfred Paulsen, Ingvild Vartdal og Hans Georg Wille.

Advokatforeningen avgir følgende høringsuttalelse:

2. Sakens bakgrunn

Etter det som er opplyst i høringsbrevet består de foreslåtte endringene for det alt vesentligste av presiseringer av gjeldende skattefunnordning. Slik Advokatforeningen ser det vil imidlertid enkelte av forslagene også medføre materielle endringer – hovedsakelig innskjerpinger – i skattefunnordningen. Advokatforeningen er videre av den oppfatning at Skattefunnordningen –

slik den er lovfestet i dagens skattelov og skatteforskrift – inneholder flere uklarheter som burde vært adressert i forbindelse med en revisjon av lov- og forskriftstekst.

Skattefunnordningen er en regelstyrt, rettighetsbasert tilskuddsordning. Særlig fordi skattefunnordningen administreres gjennom skattesystemet, er det et viktig hensyn at ordningen virker forutberegnlig for brukerne. Advokatforeningen mener det er viktig at hensynet til effektiv kontroll av brukerne i ordningen ikke går på bekostning av ordningens forutberegnelighet.

De foreslåtte endringene er til en viss grad myntet på forbedring av ordningens forutberegnelighet. Advokatforeningen mener imidlertid man kunne gått enda lengre i å gi brukerne forhåndsavklaring både på hvilke og hvor store kostnader som vil bli godkjent i et gitt FoU-prosjekt.

3. Kommentarer til de enkelte forslag

I det følgende gis Advokatforeningens merknader til de enkelte endringsforslag.

3.1 Definisjon og avgrensning av forskning og utvikling

Advokatforeningen er positiv til at begrepene forskning og utvikling presiseres. Advokatforeningen understreker imidlertid at slike presiseringer kun bør ha virkning for selve godkjennelsesprosessen. Departementet skriver i høringsbrevet under pkt 3.3.2 – annet avsnitt – at:

”... det er aktiviteten i seg selv som omfattes av listen, og dermed er utelukket fra skattefradrag. I tilfeller hvor et prosjekt både består av en aktivitet fra listen (dvs. aktiviteter som faller utenfor Skattefunn), og en aktivitet som anses som godkjent FoU-aktivitet, skal den aktiviteten som omfattes av listen ikke inngå i beregningsgrunnlaget for Skattefunn-støtten.”

Etter Advokatforeningens oppfatning er det viktig at grensdragninger som omtalt i departementets eksempel, foretas ved selve godkjenning av prosjektet. En bruker som får godkjent et FoU-prosjekt skal kunne innrette seg på at det er selve prosjektsøknaden og godkjennelsen som trekker rammene for prosjektet.

Etter Advokatforeningens syn bør skatteforskriften gis en ny bestemmelse hvor det presiseres at definisjonen av forsknings- og utviklingsprosjekt i § 16-40-2(1), og avgrensningene i § 16-40-2(2), er forhold som skal vurderes av Norges Forskningsråd i forbindelse med godkjenning av prosjekt. Etter Advokatforeningens oppfatning bør man i størst mulig grad søke å unngå risiko for at det etter gjennomføring av prosjektet oppstår usikkerhet med tanke på hvilke aktiviteter som er omfattet av Norges Forskningsråds godkjenning, og hvilke aktiviteter som faller utenfor. Man bør derfor etterstrebe at Norges Forskningsråds godkjenning så langt som mulig inneholder en bindende avgjørelse av hvilke aktiviteter som er godkjent som forskning- og utvikling. Etter Advokatforeningens syn må dette spørsmålet for øvrig ses i sammenheng med spørsmålet om hvordan man foretar grensdragningen mellom kostnader til prosjektet og alminnelige driftskostnader, jf nærmere pkt 3.3 nedenfor.

Advokatforeningens forslag til endring av skatteforskriften fremgår under pkt 3.3 nedenfor.

3.2 Definisjon av små og mellomstore bedrifter

Advokatforeningen slutter seg til forslaget om å endre definisjonen av små og mellomstore bedrifter i henhold til forslagene i høringsbrevet.

3.3 Avgrensning mellom kostnader til prosjektet og alminnelige driftskostnader

Etter Advokatforeningens syn er grensen mellom hvilke kostnader som skal tilordnes FoU-prosjektet og hvilke kostnader som anses som alminnelige driftskostnader, et punkt med betydelig usikkerhet etter gjeldende regler.

Advokatforeningen presiserer at problemstillingen først er aktuelle etter at Norges Forskningsråd har godkjent et FoU-prosjekt. Advokatforeningen er enig med departementet når det under pkt 5.3 i høringsbrevet uttales at:

”Klare krav fra Norges forskningsråd til beskrivelse av prosjektene i forbindelse med søknadsbehandlingen vil i mange tilfeller kunne redusere problemene knyttet til skillet mellom ordinære driftskostnader og kostnader til FoU-prosjekt.”

Advokatforeningen er imidlertid skeptisk til å innta en uttrykkelig regel i skatteforskriften om at kostnader til ordinær drift ikke kan inngå i beregningsgrunnlaget for skattefradraget, uten at man samtidig har en klar regulering av hvilke aktiviteter som skal regnes som forskning og utvikling. Etter Advokatforeningens syn vil den foreslåtte regel lede til usikkerhet med tanke på rettsvirkningene av en godkjenning fra Norges Forskningsråd. Slik dagens regler er utformet vil prosjektgodkjenningen i seg selv trekke grensen mellom hvilke aktiviteter som er forskning og utvikling, og hvilke aktiviteter som er ”alminnelig drift”. En uttrykkelig regel om at kostnader til ”alminnelig drift” ikke skal inngå i beregningsgrunnlaget for skattefradraget, kan gi inntrykk av at skattemyndighetene i etterhånd skal foreta en egen vurdering av hvilke aktiviteter som skal karakteriseres som ”alminnelig drift”.

Advokatforeningen er i stor grad enig i at det ikke er hensiktsmessig med en uttømmende regulering av hva slags kostnader som kan inngå i beregningsgrunnlaget, jf departementets merknader i høringsbrevet under pkt 5.3 første avsnitt. Advokatforeningen mener imidlertid at skatteforskriften burde inneholde en egen regel om at Norges Forskningsråds prosjektgodkjenninger innebærer en endelig avgjørelse av hvilke aktiviteter som utgjør forskning og utvikling. Dette vil i større grad enn dagens regler sikre brukerne forutberegnelighet under ordningen.

På bakgrunn av det ovennevnte foreslår Advokatforeningen at skatteforskriften § 16-40-4(1) endres til å lyde:

”Norges forskningsråd avgjør med bindende virkning om det planlagte prosjekt innebærer forsknings- og utviklingsarbeid etter § 16-40-2 og godkjenner forskningsinstitusjoner, herunder utenlandske forskningsinstitusjoner. Norges forskningsråds prosjektgodkjenning skal inneholde en angivelse av hvilke aktiviteter som er omfattet av prosjektet.

3.4 Behandling av inntekter fra prosjektet

Dagens regelverk inneholder ingen bestemmelser om behandling av inntekter fra

Skattefunnprosjekter. Advokatforeningen er enig med departementet i at det bør inntas uttrykkelige regler i skatteforskriften om behandling av inntekter fra FoU-prosjekter, dersom slike inntekter er ment å redusere brukernes kostnadsgrunnlag. Etter Advokatforeningens syn er det under dagens regelverk ikke hjemmel for å ta hensyn til inntekter fra skattefunnprosjekter, idet dagens regelverk gir brukerne rettskrav på at samtlige kostnader inngår i fradragsgrunnlaget.

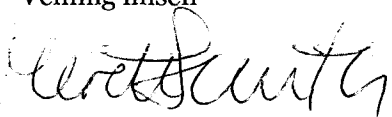
3.5 Forholdet til forskningsrådets regler for beregning av prosjektkostnader for brukerstyrte prosjekter

Advokatforeningen slutter seg til forslaget om å stryke forskriftens henvisning til forskningsrådets regler for beregning av prosjektkostnader, og i stedet for skrive reglene direkte inn i forskriften.

4. Avslutning

Som det fremgår ovenfor er Advokatforeningens syn at man i forbindelse med den foreslåtte revisjonen av skattefunnordningen bør søke å bedre forutberegneligheten for brukerne. Advokatforeningen mener dette kan gjøres ved å forskriftsfeste at Norges Forskningsråd – med bindende virkning – skal avgjøre hvilke aktiviteter som godkjennes som forskning og utvikling. Prosjektgodkjennelsene bør så langt som mulig inneholde en angivelse av de aktiviteter som er godkjent.

Vennlig hilsen

Merete Smith
generalsekretær